

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
ZAGREB

TRGOVAČKI SUD 10
U ZAGREBU
PRIMLJENO

25 -02- 2015

poštom — neposredno
u primj. — priloga
pristojba

66. PŽ-9485/14-5

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca, Vesne Buljan predsjednice vijeća, Tatjane Kujundžić Novak, suca izvjestitelja i Ivice Omazića, člana vijeća, u stečajnom postupku nad dužnikom Kreditna institucija CENTAR BANKA d.d. u stečaju, OIB 89296739230, Zagreb, Amruševa 6, odlučujući o žalbi stečajnog vjerovnika ŠTEDNO-KREDITNA ZADRUGE LIPA u likvidaciji, OIB 89171279294, Split, Matice Hrvatske 1, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1743/13 od 3. srpnja 2014., u sjednici vijeća održanoj 4. veljače 2015.

riješio je

Odbija se kao neosnovana žalba stečajnog vjerovnika ŠTEDNO-KREDITNE ZADRUGE LIPA u likvidaciji, OIB 89171279294, Split, Matice Hrvatske 1 i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1743/13 od 3. srpnja 2014., u kojem mu je pod rednim brojem 13 osporena tražbina u iznosu od 38,71 kn kao tražbina IV. višeg isplatnog reda i kojim rješenjem je stečajni vjerovnik upućen na parnicu radi utvrđivanja osporene tražbine.

Obrazloženje

Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1743/13 od 3. srpnja 2014., utvrđene su tražbine četvrtog višeg isplatnog reda, ispitane na posebnom ispitnom ročištu 3. srpnja 2014., kojim su u dijelu osporene, između ostalih i tražbina vjerovnika u iznosu od 38,71 kn. Razlog osporavanja vjerovnikove tražbine je da ta tražbina nije zavedena u poslovnim knjigama banke. Pri donošenju svoje odluke sud se pozvao na odredbe čl. 178. st. 1. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 187/04, 82/06, 116/10 i 25/12; dalje: SZ).

Protiv rješenja kojim mu je osporena tražbina u iznosu od 38,71 kn, žalbu je podnio vjerovnik zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Navodi kako je stečajni upravitelj osporio njegovu tražbinu u iznosu od 3.990,14 kn, iz razloga što se ne nalazi u poslovnim knjigama banke iako je dostavio izvadak iz svojih poslovnih knjiga od 31. prosinca 2013. Smatra da nedostatak dokumenata za knjiženje ne može biti razlog za osporavanje tražbine. Predlaže donijeti odluku kojom će stečajnom vjerovniku biti priznata tražbina u iznosu od 3.990,14 kn.

U odgovoru na žalbu stečajni upravitelj navodi da je vjerovniku tražbina osporena samo u iznosu od 38,71 kn, dok mu je u preostalom dijelu u iznosu od 3.951,43 kn priznata.

Žalba vjerovnika nije osnovana.

Ispitavši pobijano rješenje sukladno odredbi čl. 365. st. 2. i čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08., 123/08; 57/11, 25/13, i 89 /14; dalje: ZPP), u vezi s čl. 6. st. 1. SZ-a, pazeći pritom po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud je utvrdio da je prvostupanjski sud počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a jer je uvod i izreka pobijanog rješenja (izvadak iz rješenja) u suprotnosti s obrazloženjem pa je rješenje iz tog razloga nerazumljivo.

Naime, prvostupanjski sud u uvodu pobijanog rješenja navodi da se radi o tražbini koja je ispitana na posebnom ispitnom ročištu 3. srpnja 2014., dok u obrazloženju pobijanog rješenja navodi da se radi o tražbini koja je ispitana na općem ispitnom ročištu 17. siječnja 2014., što ukazuje na proturječnost. Iako je počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka ovaj sud je primjenom odredbe čl. 373.a ZPP-a uvidom u tablice stečajnog upravitelja, zapisnik sa posebnog ispitnog ročišta od 3. srpnja 2014. i osnovno rješenje od 3. srpnja 2014. utvrdio da se radi o tražbini koja je ispitana i osporena za iznos od 38,71 kn, na posebnom ispitnom ročištu 3. srpnja 2014.

Žalbeni navod kako je stečajni upravitelj osporio njegovu tražbinu u cijelosti u iznosu od 3.990,14 kn, je neosnovan, jer iz isprava u spisu proizlazi da mu je priznato potraživanje u iznosu od 3.951,43 kn, kao tražbine četvrtog višeg isplatnog reda, a osporeno 38,71 kn.

Prema odredbi čl. 177. st. 1. SZ-a tražbina se smatra utvrđenom ako ju na ispitnom ročištu prizna stečajni upravitelj, a ne ospori koji od stečajnih vjerovnika, odnosno ako izjavljeno osporavanje bude otklonjeno.

Nesporno je da je tražbinu vjerovnika u iznosu u iznosu od 38,71 kn kao tražbina IV. višeg isplatnog reda na posebnom ispitnom ročištu osporio stečajni upravitelj stečajnog dužnika, a da osporavanje nije otklonjeno. Stoga je prvostupanjski sud pravilno, na temelju odredbe čl. 177. st. 1. t. 3. SZ-a, rješenjem odlučio da je žaliteljeva tražbina osporena kao tražbina četvrtog višeg isplatnog reda.

U pogledu žalbenog navoda kako nedostatak dokumenata za knjiženje ne može biti razlog za osporavanje tražbine, potrebno je ukazati žalitelju da je stečajni postupak po svojoj

pravnoj prirodi izvanparnični postupak i u okviru takvog postupka nije moguće dokazivanje ili raspravljanje o spornim činjenicama, a niti je stečajni sudac ovlašten donositi odluke o osnovanosti ili neosnovanosti prijave. Upravo je zato Stečajnim zakonom i propisano kako se vjerovnik čija je tražbina osporena, upućuje na parnicu. Stečajnom vjerovniku time nije uskraćena pravna zaštita, već je samo propisan drugi put njenog ostvarenja - vjerovnik može dokazivati postojanje svoje tražbine u parnici na koju je upućen (čl. 178. st. 1. SZ-a).

Zbog navedenog je primjenom odredbe čl. 380. t. 2 ZPP-a, u vezi s čl. 6. st. 1. SZ-a riješeno kao u izreci.

U Zagrebu 4. veljače 2015.

PREDSJEDNICA VIJEĆA
VESNA BULJAN, v.r.

Za točnost otpavka
ovlašteni službenik

Brankica Curman
BRANKICA CURMAN